

бира още култура на душата. Когато човѣкъ е благороденъ по сърдце, той има вътрешна, природна интелигентностъ, безъ да е ученъ външно. Уменъ човѣкъ, въ положителенъ смисълъ на думата, е онзи, който едновременно е добъръ и силенъ. Силата на умния зависи отъ неговия мораленъ устой. Добъръ човѣкъ може да се нарече онзи, който има поне една основна идея въ живота си, къмъ която се стреми.

Като ученици на окултна школа, отъ васъ се иска да пазите пълна хармония помежду си. За да се постигне тази хармония, вие трѣбва да си създадете нова мисълъ, а не само да повтаряте даденитѣ въ Школата формули и правила. Всѣка формула, всѣко правило иматъ значение дотолкова, доколкото могатъ да наведатъ ученика на мисълъ. Ученикътъ трѣбва да мисли по свършено новъ начинъ. Не е въпросъ да повтаря едни и същи мисли. Повторението на нѣщата не води къмъ знание. Каквито и да сж условията, при които живѣете, тѣ ни най-малко не могатъ да прѣчатъ за приемане на новото. Който чака да дойдатъ благоприятни условия за него, и тогава да приеме новата мисълъ, той е на кривъ пѣтъ. Като проследите историята на човѣшкото развитие, ще видите, че най-великитѣ и гениални хора, както и великитѣ Учители на свѣта, сж били поставени при най-неблагоприятни условия. Тѣхното величие и гениалностъ се заключаватъ въ това, че сж могли да превъзмогнатъ